

Ca-Nostra

ANY SETÉ.—NÚM. 501

SETMANARI POPULAR

INCA, 7 DE MARÇ 1914

Els anglicans pel camí de Roma

Un protestant alemany, convertit fa poc, diu que una de les causes que impedeixen als anglicans la entrada de la Iglesia Catòlica és l'haver d'abandonar la esplèndida situació econòmica de que disfruta al clero anglicà. L'haver-se d'agermanar amb la pobresa és una de les causes que priven la llur conversió. Dins la Iglesia ritualista anglesa va fent lentament la seva via el moviment d'Oxford. Una carta de Londres, del 13 de novembre passat, dirigida a l'«Agencia Internacional de Roma», detalla els progressos d'aquest moviment:

Fetes escasses excepcions, no's troben protestants que neguin el pret d'existència a la Iglesia Catòlica; regoneixen la veritat de la seva situació. I no sols això, sinó que estenen el respecte, la simpatia i l'admiració vers ella, i el culte catòlic és el model que s'esforça a imitar els protestants. Tant com el nombre de conversions al catolicisme, s'ha de tenir en compte la evolució que s'opera en els anglicans ritualistes. Es el moviment d'Oxford regularisat, sistematizat, que segueixen milions de creients, i que tindrà per resultat final un gran número de conversions a la Iglesia romana.

Aquesta preparació se fa involuntariament, però eficaçment, en la Iglesia ritualista; cada innovació apropa més a nosaltres. Tothom veu que'l rito protestà més semblant al catòlic és l'anglicà oposat a l'austeritat luterana i rigidesa calvinista. D'una manera deformada s'assimilen les cerimonies i devocions catòliques. En les llurs iglesies no hi manquen penons, imatges de sants, confessionaris i via-crucis. Els sacerdots celebren

la missa servint-se del missal llatí, i els fidels se confessen, prenen la comunió, practiquen devocions al Sagrat Cor i a la Mare de Déu.

No hi ha vila ni poblet on no hi hagi la corresponent capella ritualista; d'aquí que la significació d'aquest moviment és extraordinaria. Cada dia hi ha conversions que, per lo molt que

† MOSSEN BERNADI FONT Y FERRIOL
PÁRROCO ARCIPRESTE D'INCA

sovintegen, no criden l'atenció. Es necessari que tot un monestir, com el de Caldey, entri a la Iglesia Catòlica per a moure la opinió.

Tots ne tenim molts de defectes y amb ells feim sofrir al nostre pròxim. Per això hem de resignar-mos ab gust a soportar les faltes dels demés.

Mossen Bernadi Font y Ferriol

A la malaltia que feia uns quinze mesos anava minant la seva existencia sobrevengué una complicació pulmonar que acabà en la seva preciosa vida, dia 20 del passat febrer, després d'haver rebut els Sagraments i la Bendició apostòlica en singular mostres de fervor religiós.

Nasqué, nostro Cura-parroco, a la vila de San Juan dia 16 d'Octubre de l'any 1847. Ben jovenet mostrà sentir vocació per la carrera eclesiàstica i en 1860 ingresà an el Seminari Consiliar de San Pere, aon obtengué una beca, que vestí llargs anys, amb aplauso dels superiors pel seu talent, aplicació i fervor religiós, preparant-se aixís, per la suprema dignitat del sacerdoti.

Rebé la primera tonsura clerical dia 14 de juny de 1863, ordes menors en 21 de novembre de 1869, subdiaconat dia 25 de setembre de 1871, diaconat en 25 de maig de 1872, essen promogut al orde de preveres dia 21 de desembre del mateix any.

Acullit a la Parroquia d'origen començà a treballar a la vinya del Senyor amb conciencia i entusiasme, donant-se a conèixer com orador d'unció evangèlica, arguentació sòlida y paraula fàcil i florida.

En 1881 fong anomenat visitador del Santuari i Col·legi de Nostra Senyora de Lluch, i dos anys després, Vicari de sa Parroquia, que desempenyà amb satisfació de sos compatricis fins que la Providencia el conduí a Inca. Durant 12 o 13 anys regentà la custodia del Oratori de Nostra Senyora de Consolació, fent-hi importantíssimes millores de restauració realitzades amb molta d'eima i gust especial.

Mort el malguanyat Rector, Mossen Real, poc messos després d'haver-se encarregat de nostra Parroquia, lo Exm. i Ilm. Sr. Dr. D. Jacinto Cervera tornà proveí els curats vacants, essent lo elegit per Inca nostro Bibliografat, que començà a regentar-lo dia 16 de novembre de 1887, i el mes següent rabé el titol i ofici d'Arcipreste.

Verificà la seva entrada solemne a nostra industriosa vila el dia de la Purisima del mateix any. Se li tributà una gran rebuda. L'Ajuntament axecà dos arcs trionfals al carré de Mallorca; La Congregació de filles de Maria, un an el Mercat vei; un'altra a la plaça Major pels Terciaris de San Francesc; i el darrer, que estava davant l'iglesia, fong adreçat per la Comunitat parroquial.

Recort que n'hi havia de ben artístics. La rebuda fongh ben coral i entusiasta, seguida de gran acompanyament i amanisada per bandes de música.

Es celebrà l'ofici amb solemnitat extraordinària i el nou Rector, a l'ofertori, ocupà la Catedral del esperit Sant. Per cert que l'alegria que fé batagà el poble el matí fonc amargada per una brega horripilant que tengueren alguns jovenots, i que donaren un dia de dol a Inca. Dos joves se mataren i un ferit que secumbí dins poc temps.

Hem volgut consignar aqueixes coses perque quedin arxivades a la colecció de CA-NOSTRA.

Descriure les millores que ha fetes a la Parroquia durant la seva gestió és impossible de moment. Seria necessari anar a registrar aquelles sacristies i visitar les capelles i prende, una per una, nota de tot. Ell trobà desmentades les coses del culto diví. No volem investigà la causa d'això; la iglesia era relativament de nova construcció i tal vegada s'havien agotats el donatius per molt de temps a principi del sigle 18. quant s'acabaren d'escumar les voltes del altar major. Fos lo que fos, Mossen Bernadí Font, emprengué la tasca de dotar la Parroquia d'alaques, començant per les mes necessaris.

No tardàrem gaire a veure que se confeccionaven robes pel servici del altar, contant-se entre elles, un tern blanc de gran valor material i artístic; que se dorava l'ornamentació del orga que encara estava en fusta blanca i que se construïa una trona. Fé restaurar amb esment el retable de la capella del nom de Jesús, que és una preciositat en pintures antigues, davant el qual s'aturen els turistes a badocar. Vengué l'adrèç del altar major, això és: la tenda i dossier confeccionats en relleu de lama d'or, els canalobres i candalers nous, el trono del Santíssim i la restauració de la Custodia, que tot en conjunt formen un concepte magnific i religiosament suberbios; la Casa Santa, de factura grandiosa, i que és una llàstima que la pintura perdi el color. Hi ha que veure les sacristies amb aquelles calaxeres, les creus parroquials i moltíssimes d'altres coses que no recordam i que foren objecte de la seva curroila previsoradora.

La reforma més trascendental que dugué a terme fonc la construcció de la Rectoria a la plaça d'Orient, darrera la Iglesia. El decantament de la Casa rectoral del ara anomenat carré Major, donà lloc a una partida de construccions, i que avui fa que sia el carré principal i que les cases hagen augmentat doble del seu valor. Per altra part, la plaça d'Orient qu'abans era un paradador de carros i bastià, ara és una plaça urbanisada i que forma una hermosa entrada a la Ciutat. Noltros no hem format judici si aquesta millora va esser o no beneficiosa a la Parroquia; però sí que porem afirmar, que'l poble'n sorti beneficiat, i que vé a desmentir als que sostenen que la Iglesia és escurantista i enemiga del progrés material i del engrandiment de les ciutats.

Dins l'orde espiritual, Mossen Bernadí Font, era un sacerdot de cor piedós i gelós de la gloria de Deu i la salvació de les ànimes. Be ho manifestava en les explicacions del Evangeli, en l'esment que posava en la preparació dels nins de primera comunió, en les missions, exercicis espirituals i triduos predicats, que, en gros, se donaren a la Parroquia en temps seu, amen del augment de festes i devocions, orde i esplendor que imprimia al culto catòlic.

Com a cura d'ànimes, ell vegilava per la conservació de les bones costums i avisava i amonestava, a voltes amb llàgrimes a sos ulls, quan perillava la fe i moralitat, a més dels treballs ocults de persuasió que realisava. Ben present tenim les seves gestions amb motiu de protestes populars contra nocives introduccions a nostra Ciutat. Per altra part, no's posava molt amb el poble sens necessitat; feia cas de tothom sens

dar-se a les visites familiars. Retirat a la Rectoria, duia una vida religiosa i exemplar, com escou an el sacerdot catòlic.

Durant la seva gestió i s'empenyetjat pel seu gel se fundaren a Inca les Conferencies de senyors, de Sant Vicens de Paul, el Convent de les filles de la Caritat, els Religiosos de les Escoles Cristianes, el Círcol d'Obrers Catòlics i els Pares Regulars de la Tercera Orde de San Francesc. Estimava la Bona Prensia i lletgía i apreciava nostre modest Setmanari.

Que la mort l'haja trobat cubert de gracia Divina i que la beneventurança eterna sia'l premi de les seues virtuts i dels afanys que dugué al cor per l'amor i gloria de Deu. — Durán.

EN PERIQUET

(Traducció lliure de PARVULI...)

L'història d'en Periquet no's cap rondaia. En Periquet era, aquesta primavera passada, una viva i encantadora realitat.

D'estiu, quant s'entreguen les cireres, quant tomben les dorades espigues baix de la pesada fauç del segador, quant venen les basques i la terra i l'aire sembla que bullen; llavors en Periquet disfrutava del temps de punt, i l'hagueseu vist aglapint llogosts, corre per els rostois, cassant grins i cigales i tota mena d'insectes per fer creixer la seva entomòlogica colecció... perque, ja's de raó, no hi havia altra nin que tengués una colecció d'insectes tan garrida i tan complerta com la d'en Periquet.

Axò si, els mestres del Col·legi aont estudiava, ensenyaven an els dexebles de cassar papaiones i tota casta d'animals per mitx dels camps i una volta presoners, clavar-los amb güies de cap a uns finissims fuis de suro. Es cert, que no bastava agafarlos i asutsuaxí clavar-los, se feia necessari una especial preparació. Be ho sabia en Periquet que los cassava armat d'un cucurutxo cònic de gassa verda adaptat a un cèrcol de fil de ferro, i anava armat d'un caxonet de fusta amb so fondo de suro, de güies envernissades d'una canya de sis ò set pams de llergaria i d'una ampolleta que hi duia dedins una mica de cotó banyat de bencina ò éter per aficar-hi la cassada.

Axi passava l'estiu el nostre atlotet, respirant aires purs i formant sa magnífica colecció.

Però en venir el setembre, en Periquet tenia qu'anar-se'n a escola... serio i grave amb los llibres devall es braç, vestit de marineret, anava a donar "les tables", i a dir "les provincies d'Espanya...".

Sí, en Periquet treballava.

***

Idò be... passaren els dies, i el nin va fer els set anys per la Mare de Deu del Candelero.

Poc temps després, se feia, an el poble aont en Periquet vivia, una Missió, i com hi havia falta de oracions, moltes oracions de nins per convertir an els pecadors... el nostre atlot va fer la primera comunió i desde llevors, per obeír an el Papa, va seguir combregant cada dia, cada dia, sense dexar-ne ni un.

I axò fonc com si la llevor de Deu Nostro Senyor hagués caigut demunt terra Verge, perque aqueixa divina Llevor va donar el cent per ú.

¡Quant de temps no cercà Jesús amb los peus ensengrentats de tant de caminar per Judea i per Galilea aquella terra nova que produex el cent per ú!...

La trobà el cap darrer, no dins el cor d'els Doctors, sino dins el pit d'els minyonets.

I encara que no fossen batians aquells petitons de Galilea, tal com los trobà el Bon Jesús los donà la preferència. Los preferí a Simó i a Jaume i a Juan i los va dir que per entrar an el reine de los cels era precis fer-se consembians an els nins.

I vat aquí qu'els Apostols romanen estorats quant senten allò; pero com eran homos de bona voluntat, posaren mà a l'obra, i mentres se preparaven per esser «Parvuli», obriren de vintan-ample an els petits les portes del Paradís i derre-ells entraren a gosar dels resplandors de la gloria.

¡Aquella fonc l'edat d'or per els petitons!

***

Han passat denou sitgles, i Jesús que, cansat i mort, dorm qualque vegada dins la barca de Pere, acaba de despertar-se, i trobant-se tot sol, cerca sorpres aont son els ninets que l'enrevoltaven...

¡Ja no hi son su ran d'ell! Ja no s'acosten a la sagrada Taula, perque uns quants homos no les dexan arribar a son diví Cor!

I Jesús per boca de Son Vicari ha tornat parlar i en veu severa i grave ha repetit: «¡ Si no vos feis com els nins.... »

***

Idò be... lo dit: en Periquet s'aprofità de la Santa Missió, en Periquet fonc predicador: predicà amb l'exemple.

Feu oració i combregà cada dia.

Trabaià tant i tant que fé qu'els altres nins, el nombraren secretari de la Lliga Eucarística.

Desde llevors s'escrigueren el Pare Missioner i éll, i com dit missioner es molt amic meu, m'ha permes que publicàs part de llur correspondencia; i dissapte qui ve, si Deu ho vol i Maria, lletgireu unes quantes cartes escrites per aquest nin formal, manques tal volta d'ortografia i pobres de redacció, pero qu'han estat causa de que més d'una auveia escarriada haja tornat a la Guarda del Bon Pastor.

M.

PUBLICACIONS REBUDES

Els "Cants Catequístics",

Estimam més que nostros llegidors vegen el judici crític que fa del obra el reputat músic català D. Lluís Millet, demunt «Lo Missatger del Sagrat Cor de Jesús», diu així:

L'autor d'aquesta colecció és un dels compositors catalans de més privilegiada natura; un d'aquells temperaments musicals fàcils i generosos, que l'instint subtil fa avançar llengua per hora en el camí del domini de la forma, i qu'innat do de selecció i de traça carecteritza amb un segell d'art elegant, atrevit i refinat. Gairebé en totes les composicions d'en Joan B. Lambert s'hi troba aquesta distinció fàcil i elegant que molts compositors no arriben a assolir ni després d'haver bregat anys i anys en l'art de les solfes.

Però en l'última obra d'en Lambert, en aquests *Cants Catequístics*. Potser encara s'hi troben amb més extremada perfecció els preciosos dons esmentats.

Sembla que la poesia elegant i lluminosa de mossèn Paradedà hagi despertat n'és exquisideses en el jove compositor, i cançó hi ha d'aquestes que és un verda ter refinat lied

El modisme popular s'hi sent batre totes elles, però amb un caient refinat que acompanyament harmònic, elegantment desenvolupat, acaba d'estilitzar.

Seguint la forma de la poesia de tornada i estrofes, el músic ha destinat la primera a ser cantada a chor i les segones a solo. Així explica que la música d'aquestes tingui un pesentillo més refinat i que'l chor tingui una melodia un xic més rudimentaria com per servir a la massa anònima dels infants, però una i altres, en tornada i estrofes, hi sura, i asi per tot lloc, la gracia i la distinció.

Analitzant amb atenció els elements estètics musicals d'aquestes petites peces, un hi veu agermanats els elements idonis que la moderna crítica reclama en el genre; les motívats antigues usades amb llibertat, i el lliure dintre la mètrica popular que reclama la tradició del poble. Però lo admirable del cas és que en Lambert hi ha casat una harmonització que, en general, no altera el caràcter que'n podríem dir arcaic, i nores més que per cert regust modern, per certes formes desinvoltes de l'harmonia moderna, és un resultat de quelcom nou i original, de una sentida i sincera; tot fos per l'instint subtil i assimilador que havem fet esment al parlar de les facultats generals del nostre Jove artista.

Lo que sí vull assegurar jo és que aquest llibre és valiosíssima prova de lo que deia començar aquest article; que la característica nostra, de raça, en la música relligiosa moderna la tenim esplèndida en els cants religiosos destinats al poble.»

A continuació insertam la lletra del primer cant, deguda com totes les demés, a l'inspiració de Mossen Josep Paradedà, Pvre.

CANT D'ENTRADA

—¡Anem, anem a Doctrina,
que'l bon Deu crida als infants!
Els àngels són a la porta
per a donar-nos les mans.—

Jesús a dintre ens espera
sentat en cadira d'or;
totes les coses que'ns digui
les volem saber de cor.

La Mare de Déu, al veure'ns,
d'un troç lluny ja somriurà;
sants i santes de la Iglesia
ens voldrán veure passà.

El bon Jesús serà el Mestre
que'ns dictarà la lliçó;
dixós aquell de nosaltres
que la escoltarà millò!

—¡Anem, anem a Doctrina,
que'l bon Deu crida als infants!
Els àngels són a la porta
per a donar-nos les mans.—

A nostra llibreria tendrem assistència d'aquesta obra al preu, ptes. 1.50; el llibret amb la lletra i la solfa sense acompanyament, Ptes. 0.05.

Peregrinación franciscana á Santa Magdalena

DE INCA

Buenas impresiones.—Nuestro toque de atención del mes pasado ha causado gratísima impresión en todas partes. De tal manera que, ya se puede asegurar desde luego el éxito de nuestra futura manifestación. Otra vez nos encontraremos reunidos los hijos y devotos del gran Francisco de Asís para entusiasmarlos y enhardecernos mutuamente en el santo amor de Dios.

Esta vez la festejada será la gran enamorada de Cristo Jesús, la que no reparó en postarse intrépida á los pies del divino Maestro en casa del fariseo; la que se mantuvo firme junto a la Cruz del Calvario compadeciendo al Hombre-Dios cuando tantos cobardes le abandonaban y ni aún despues de muerto y enterrado quiso separarse de su sepulcro. Santa María Magdalena va a ser el objeto de nuestros obsequios en su hermoso Santuario de uno de los picachos, más renombrados y de vistas más admirables de la *Isla daurada*.

Pero donde ha despertado mayores simpatías la noticia ha sido entre los entusiastas inqueñios, sin distinción de clases y categorías. Todos se disputarán la honra de obsequiar y agasajar a la gran romería Franciscana. Nuestra manifestación de Inca en nada será inferior a las demás de gloriosa memoria que llevamos hechas hasta al presente.

Por de pronto podemos adelantar ya las noticias siguientes: 1.º Los PP. Terciarios Regulares de Inca junto con la Orden Tercera de su digna dirección formarán una receptora junta compuesta de los más valiosos elementos de la ciudad. 2.ª Las muy dignas autoridades civiles darán todas las facilidades posibles para el mayor esplendor del acto y ordenarán el arreglo del camino del Puig de Sta. Magdalena. 3.ª Las autoridades religiosas junto con el activo y celoso señor Capellán del Santuario tomarán parte activa en nuestros actos religiosos tanto de la ciudad como del Santuario a fin de que la gran manifestación Franciscana no deje nada que desear. Además: No faltará agua, ni fonda, ni médico, ni botiquín como se hace en las romerías mejor organizadas.

En vista de todo esto solo nos resta decir: ¡Terciarios y devotos de S. Francisco, Católicos que os preocupáis por el porvenir y la suerte religiosa de vuestros hijos, preparaos, y, a su tiempo, no falteis con vuestros estándares a la manifestación de Inca.

(Apostolado Franciscano)

RECORDATORIS de Primera Comunió

MORTUORIS I VOTS RELIGIOSOS

CRAN ASSOLIT D'ESTAMPES

A nostra Llibreria.

Noves d'Inca

NOU ECONOMO—Dissapte passat, just quant tiràvem CA-NOSTRA, rebem la noticia de que'l Ilm. Sr. Bisbe de Mallorca, havia anomenat Ecònomo de la Parroquia de Santa Maria la Major d'Inca, a Mossen Miquel Llinàs, que ja la regentava en calidat de Regent.

Donam l'enhorabona més coral i afectuosa al virtuós sacerdot per tant honorós càrrec, tot desitjant-li moltes prosperitats.

L'ESCALONADA DE SANTA MAGDALENA.—Una persona ben entessa, qu'es anada a visitar l'Oratori de Santa Magdalena, mos assegura que, pel traçat que ja presenta l'escala, i que amb gran activitat s'està construint a la darrera pujada d'aquell Oratori, resultarà d'un efecte sorprenent i majestuós. Tal vegada serà l'escala més hermosa i llarga de Mallorca. Tendrà 129 metres de llargaria en 5 d'amplaria. Les parets dels costats seràn dentades, es a dir, que faràn els meteix joc que l'interior de l'escala i serviràn de pedriç aon bellament podràn seure els viants; de manera que vendrà a formar tres escales. Els escalons tots de pedra viva picada tendrà un metre d'amplaria per 12 centimetres d'altaria; i així resultarà còmoda i suau a més no porer la pujada.

EXPEDICIÓ.—El mestre de l'escola nacional D. Antoni Ferrer i Fanals, dijous passat, amb tots els seus alumnes proveits de pa'n taleca, feren una excursió a l'oratori de Santa Magdalena i Puig de la *Minyó*. Passaren tot el dia allà d'alt i el Sr. Mestre donà llargues explicacions a sos dexebles dels pobles, termes, possessions, montanyes i conradiços que se descubreixen d'aquella altura.

Excursions així son ben profitoses pels petits elumnes.

JURA DE LA BANDERA—No hi assistirem per tenir en aquella hora altres obligacions que cumplir, i més quant no forem convidats; però aximateix copiam de «La Ultima Hora» les noticies que'n dona son corresponsal.

«Día 1.º.—Esta mañana, a las 10 y media, ha dado principio en la espaciosa plaza de Oriente, frente a la casa rectoral, el acto imponente y grave de la Jura de la Bandera, la sagrada enseñanza de nuestra Patria, por los reclutas del Regimiento Infantería de Inca, n.º 62.

Inmediato a dicha casa rectoral se había levantado un Altar, artísticamente construido y adornado con trofeos

de guerra.

Antes de la hora señalada, ya ocupaban su puesto las autoridades locales: una comisión del Ayuntamiento presidida por el distinguido Alcalde don Pedro Balle, el digno Juez de primera Instancia D. Francisco Caplin, el regente de nuestra parroquial iglesia y personas de relieve de la buena sociedad inquense, que tenían asientos reservados. Inmenso público se había estacionado en las aceras y más allá de las mismas, dejando completamente libre, el cuadrilátero que forma la plaza, para ocuparlas las fuerzas militares de dicho regimiento.

Con la puntualidad característica de los actos de nuestro Ejército, han llegado con su aire marcial los soldados y reclutas al mando del coronel D. Waldo Calero, distribuyéndose convenientemente, y, a continuación ha celebrado la misa en el improvisado Altar el Cura del Regimiento don Antonio Vila.

Terminada la misa se ha efectuado la emocionante ceremonia de la Jura.

Después de la ritual promesa, pronunciada por uno de los jefes, han ido descurriendo los reclutas por debajo de la sublime enseña formando con ella cruz la espada que besaron los noveles soldados.

Concluido este hermoso acto, las fuerzas realizaron un ordenadísimo y correcto desfile, que llamó mucho la atención del público, regresando al cuartel.

En este les ha sido servido a la tropa un rancho extraordinario.

ROBO—Llegim a «La Almudaina» d'avui lo següent:

«Habiendo llegado á noticia de la guardia civil del puesto de Inca de que se había cometido un robo de 250 pesetas en la casa de don Bernardino Salas Coll, practicó las oportunas diligencias para descubrir al autor.

Estas dieron por resultado la detención de Rafael Salas Felani, quien se confesó autor del hecho, manifestando que la mayor parte del dinero lo había perdido en el juego.

El espresado individuo con el atestado instruido al efecto fué puesto á disposición del Juzgado.

BOLLETI COMERCIAL

Preus que retgirem a nostro mercat.

Bessó	a	154'00	al quinta.
Blat	a	19'50	la cortera.
Xexa	a	20'50	id.
Sivada	a	10'50	id.
id. forastera	a	10'00	id.
Ordi	a	11'00	id.
id. foraster	a	10'50	id.
Faves. pera cuinar	a	26'00	id.

id. ordinarias	a	19'50	id.
id. per bestia	a	19'00	id.
Blat de les Indies	a	15'50	id.
Fasols	a	00'00	id.
Monjetes de confit	a	37'00	id.
id. Blanques	a	40'00	id.
Siurons	a	00'00	id.
Porcs grassos	de 00 a 00	l'arrova	
Garroves	a	00'00	
Safrá	a	3'00	s'unsá.

LLIBRERIA Carré de la Murta número 5.—Inca.

Dezzeres Obres Rebudes

SANTO TOMÁS DE AQUINO y el descenso del Entendimiento (Platón y Aristoteles harmonizados por el Beato Raimundo Lulio) por el Dr. Salvador Bové, Pbro. Canónigo Magistral—Con Licencia eclesiástica.—8 pesetas en rústica.

DICIONARI Català castellà i Castellà-català compost en presencia dels dictionaris publicats fins al dia i de les principals obres literaries i Filològiques catalanes, especialment les d'En Ponpeu Fabra, i enriquít amb alguns milers de mots que encara no s'havien catalogat per A. Rovira i Virgili—10 ptes l'exemplar en tela.—Any 1913.

MANUAL del catecismo Católico por D. Ferrari Pbro. Explicación literal, con ejemplos del catecismo breve de S. S. el Papa Pio X. Segunda edición castelana por el P. Enrique Portillo de la compañía de Jesús. Segun la quinta italiana, revisada, corregida i en gran parte refundada.—5 pesetas en tela.

ENCICLOPEDIA de ciencias Médicas.—Suplemento primero, tomo XIII—ictiercia catalaral: Wassermon.—25 pesetas.

Historia del Rei en Jaume CONQUERIDOR DE MALLORCA
Glosada per D. BARTOMEU FERRÁ

Cada exemplar una pesseta i se donarà per 0'65 als subscriptors dels setmanaris catòlics mallorquins.

Venals a nostra Administració.

Camperes

Poesies: de D. PERE d'ALCANTARA MULET Y REINÉS.

Una pesseta a l'Imprenta de CA-NOSRA.

Enquadernacions

En nostros tallers en feim de fortes i ben hermoses.

PRONTITUT I ECONOMIA

CARRÉ DE LA MURTA, 5—INCA.

EDICIÓ POPULAR

Obres Completes

DE

Mossen Jacinto Verdaguer

VOLUM II

IDILIS Y CANTS MISTICHS

60 CENTIMS

Corresponsalia: Administració de CA-NOSTRA.—Inca.

Aquest setmanari se publica amb censura eclesiástica.

LOS MÁS IMPORTANTES DE LAS BALEARES
GRANDES ALMACENES SAN JOSÉ

Ignacio Figuerola

CENTRAL: Brondo, 7, 9 y 11.—Esquina Borne, 118.—PALMA

Sucursales | JAIME II, 59 y 61 esquina VICENTE MUT. BINISALEM calle TRUCH. LA PUEBLA calle MAYOR, 58. INCA, PLAZA DE LA IGLESIA, PALMER.

SASTRERÍA, CAMISERÍA, CONFECCIONES

Equipos para novios=Corbatería=Bisutería=Mercería=Sedería=Laneria=Alfombras=Lencería=Géneros de punto=Cortinajes.

OBJETOS PARA REGALOS ■ PRECIO FIJO

Corresponsal administratiu a Inca: **IBERICA** Miquel Duran.